

Я перший селфіш на селі

Ірина Цілик

Я перший селфіш на селі,
Й мені від цього тепло.
Маленька зірочка на склі
Вірші наївні клепле.
Гарячим воском на щоці
Сльоза тихенько виє.
Скупатись можна в молоці,
Яке навряд відміє...
Хитаюсь містом, що в вині
Мою дзеркальність губить.
Ліхтар скуйовдженій мені
Малює світлом губи.
Кобзарик з нарваним лицем,
Закоханий в повію,
Він цілував за комірцем
Мою дитячу шию.
Дівчисько, в профіль і анфас
Позичене на вечір...
Проте — не винна, що у вас
Тридцятирічні плечі.
І знов цілуюсь зі сліпцем.
Хто виграв? Фіфті-фіфті.
Бо за дитячим комірцем
Прокльовуються кігті!